

Norii curg, într-un târziu...

Gabriel Cristea

Focuri ling, ca niște hidre,
seminții de vechi păduri;
Sar la cer cangurii suri,
scormonesc pâ râuri vidre.

Crapă pietre murmurânde
în carnagiul arămiu;
Urlă-n soare sângeriu
vântul flăcării flămânde.

Fumu-n trombe colosale
poartă vaierul de cerb;
Ape sulfuroase-și fierb
paradisuri australe.

Pe grumazul de balaur,
focul a sculptat colan
- ca un vechi plastician -
koala poleit cu aur.

Vulturii fac zbor de veghe
peste temnița de fum;
Pini gigantici, printre scrum,
își târăsc umbrele-n zeghe.

Se aștern cenuși în salbe
pe pământ cărămiziu;
Norii curg, într-un târziu,
arborilor coame albe.